

Središčne točke & vzorci, strukture, mreže

Drugi tip povezave planetnih energij so midpointi, tako imenovani središčne točke. Njihov pomen, ki je enakovreden pomenu aspektov, so odkrili Nemci že v tem stoletju, tako imenovana hamburška šola z Wittejem na čelu, čeravno so njihov pomen zaslutili že pred tem časom nekateri redki astrologi. Središčna točka je točka na ekliptiki, ki je natanko med dvema planetnima položajema. Če je na tej točki tretji planet, se njegov arhetipski izraz močno obarva z vzajemnim delovanjem obeh planetov, ki sta od njega enako oddaljena: Ta vpliv je še močnejši, če sta oba zunanja planeta med sabo aspektirana. Poleg pravih, se pravi neposrednih središčnih točk, delujejo tudi posredni središčna točka, torej točke, ki so za mnogokratnike 45° premaknjeni iz prave središčne točke. Najbolj znani nemški astrolog Reinhold Ebertin je na podlagi midpointov razvil planetno kombinatoriko s tako imenovanimi strukturnimi slikami. Z njihovo pomočjo je pridobil toliko novih interpretativnih elementov, da je lahko izpustil hiše, v katere ni bil popolnoma prepričan, da so dovolj veljavne. Oglejmo si, kaj pravzaprav središčna točka pomeni. Denimo, da je pri neki osebi Sonce na 20° Raka, Saturn pa na 10° Device. Planeta sama zase nista aspektirana, nujna interakcija ni posebej izpostavljena. Vmesna točka med njima je na 15° Leva. Recimo, je tam Uran. Arhetipski izraz tega Urana bo prepleten s kombiniranim vplivom kombinacije Sonca in Saturna. V zelo znanem priročniku kombinacija nebesnih vplivov piše Ebertin za So/Sa = Ur tole: Spremenljiv življenjski pogum, duševne napetosti, nenadne zavrtosti, nervoja. Nenavadna stanja, krize, razveza, žalost, osamitev (zapor). Če pa se kombiniran vpliv Sonca in Saturna natovori na Venero, če bi ta bila na središčni točki, bi bile razlage take: Izrivanje občutij, zadržanost, zavore v ljubezenskem življenju, ljubezenske ločitve, boleznj zaradi ljubezni. Tolerance odstopanja od natančnega vmesnega položaja niso velike, največ stopinjo do stopinjo in pol. Neredko se pripeti, da ima več planetnih kombinacij iste središčne točke. Tedaj se vplivi seštevajo. Posredne središčne točke, v našem primeru npr. 15° Vodnarja, Škorpiona in Bika ter 0° Tehtnice, Kozoroga, Raka in Ovna, seveda ne učinkujejo z enako, ampak manjšo intenziteto. Najlaže jih odčitavamo na 90° -krogu, ki so ga razvili Nemci in na katerem se zodiakalni kvadranti s svojimi planetnimi položaji vred prekrivajo.

Vzorci, strukture, mreže

Enkratnost vsake človeške osebe se kaže v neponovljivih mrežah horoskopskih aspektov in vmesnih točk. V resnici celoten horoskop predstavlja omrežje arhetipskih odnosov, ki je v vsakem posamezniku strukturirano drugače, zato tudi podlega drugačni kvalitativni in časovni dinamiki. Astrološki učbeniki pogosto navajajo nekatere značilne vzorce aspektiranja, pri katerih interpretaciji pa ne manjka spekulacij. Od dinamizirajočih kombinacij sta najbolj znana vzorca T kvadrat in pa veliki križ.

Pri T-kvadratu je opoziciji pridružen še kvadrat na opozicijski točki z ene strani, pri velikem križu pa kar z obeh strani. Oba vzorca slovita po obremenilnosti, drugi še posebej, saj mobilizirata konfliktni preplet treh oziroma štirih zodiakalnih energij na ustreznem številu različnih življenjskih, področij. Od ugodnejših kombinacij je najbolj znan veliki trikotnik v katerega se povezujejo trije trigoni. Ta seveda učinkuje mnogo bolj lagodno in nekonfliktno. Nekatere kombinacije so opremljene s prav mističnimi imeni. Tako imenovani Božji prst sestoji iz opozicije, katere en pol ima na vsaki strani še polsekstilni aspekt. Mistični pravokotnik sestoji iz zaporednih sekstila, trigona, sekstila, trigona. Manj mistično zveni Zmaj, ki sestoji iz velikega trikotnika, katerega en vogal ima še opozicijo. Ponavadi je v vsakem horoskopu več aspektnih figur, ki so med sabo bolj ali manj neodvisne. Če je aspektna mreža zelo trdno povezana, potem gre za zelo, kompaktno osebo, ki se odziva kot bi bila iz enega samega kosa. Če pa so aspektne figure razmeroma neodvisne, tedaj so tudi posamezni sklopi dejavnosti in reagiranja bolj neodvisni.

Ebertinova kozmobiološka šola analizira horoskop s strukturnimi slikami. Pri teh se v obliki nekakšnih drevesc analizirajo konfliktni aspekti in središčna točkai. Izhodišče analize je 90° -krog, na katerem se opozicije in kvadrature pokažejo v obliki konjunkcij, aspekti oktilne vrste pa kot opozicije. Na drevescu posamezne strukturne slike se konjunkcija z 90° -kroga nariše zgoraj, opozicija spodaj, oba pola središčna točkane kombinacije pa na straneh v obliki nekakšnih vej. Ebertinova šola se je na analizo konfliktnih aspektov usmerila zato, ker so pač glavni faktorji dinamike in je njihova razrešitev oziroma integracija najpomembnejša. Kadar imamo v horoskopu pravilne aspektne verige, se pravi, da se isti

aspekt v horoskopu verižno ponavlja, da to po mnenju Hans- Jörga Walterja celotnemu horoskopu poseben pečat. Ponavljanje septilnega aspekta npr. da osebi precej saturnovske note. Kadar pa so aspektne verige nepravilne, se pravi, da se verižno mešajo različni aspekti, tako bolj kot manj napeti, ponavadi to kot celota deluje tudi precej napeto. Ta ugotovitev izhaja iz analiz Johna Nelsona, ki je ugotavljal povezavo planetnih aspektov kakovostjo širjenja radijskih valov. V anglosaksonski literaturi se je udomačila tudi oblikovalna obravnava planetnih razporeditev. Pri tem se uporablja izraze kot zvezdasta, šopasta, žagasta, trinožna, lijakasta razporeditev in podobno. Tovrstnih vzorcev ni treba podrobneje obravnavati, saj je mogoče njeno naravo v posameznih primerih kaj hitro razbrati. Zvezdasta razporeditev, ki planete precej enakomerno razmeče po vsem horoskopu, govori za precej vsestransko, temperamentno uravnoteženo osebo, ki je dejavna na raznih področjih. Oseba pa, ki ima na primer planete razporejene večinoma v dve skupini, bo razpeta med dva temperamentna pola, ki se bosta pokazala vsak na svojem področju dejavnosti.

Slikovit prikaz najbolj znanih horoskopskih mrežnih kombinacij T-kvadrata, Veliki trikotnika, Veliki križa in Yoda ali Božjega prsta si lahko ogledate na strani aspektov.

Kadar analiziramo časovno dinamiko, se moramo zavedati, da vedno, kadar je s tranzitom aktiviran en planet, to pomeni hkratno aktiviranje vseh planetov, ki so z njim povezani v mreži aspektov. Posebno močno v osebnosti odsevajo aktivacije planetov, ki imajo veliko aspektov in pa tistih, ki so na vmesni točki večih planetnih parov. Za kolikor toliko zanesljivo analizo horoskopa nikakor ne smemo pozabiti upoštevati tako mreže aspektov kot strukturnih slik. Kajti pri nekaterih osebah se večji del informacije skriva v prvem tipu informacije, pri drugih pa v drugem. Integracija nekega aspekta skozi osebnostni razvoj naj bi pripeljala do tega, da oseba lahko prosto razpolaga z energijama, ki sta prepleteni v nekem aspektu, torej da jima ni izpostavljen na milost in nemilost. Z drugo besedo to pomeni, da je aspekt uravnotežen in integriran, kadar sta obvladani obe planetni energiji vsaka zase, čeravno se sami zase tako rekoč nikoli ne pojavljata. Z obvladovanjem aspektnih interakcij se arhetipskega izraza usklajujeta, pa tudi osamosvajata.